



Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 42/11

Λουξεμβούργο, 3 Μαΐου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-375/09
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów κατά Tele2 Polska sp.
z o.o, vuv Netia S.A.

Στον τομέα του ανταγωνισμού, η Επιτροπή είναι η μόνη αρμόδια να διαπιστώνει ότι δεν υφίσταται καταχρηστική πρακτική στην εσωτερική αγορά της Ένωσης

Τυχόν αναγνώριση υπέρ των εθνικών αρχών ανταγωνισμού της εξουσίας να εκδίδουν τέτοιες «αρνητικές» αποφάσεις θα μπορούσε να θίξει την ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που θεσπίζει η Συνθήκη

Κατά τον κανονισμό 1/2003¹, όταν οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού (στο εξής: ΕΑΑ) ή τα εθνικά δικαστήρια εφαρμόζουν το εθνικό δίκαιο του ανταγωνισμού σε καταχρηστική πρακτική, η οποία απαγορεύεται από το άρθρο 102 της Συνθήκης, οφείλουν να εφαρμόζουν και το άρθρο αυτό. Κατά την εφαρμογή των διατάξεων του εν λόγω άρθρου, οι ΕΑΑ μπορούν να διατάξουν είτε την παύση της παράβασης είτε προσωρινά μέτρα, ή να αποδεχθούν δεσμεύσεις τις οποίες ανέλαβαν οι οικείες επιχειρήσεις ή να επιβάλουν πρόστιμα, χρηματικές ποινές, καθώς και οποιαδήποτε άλλη κύρωση προβλέπει το εθνικό τους δίκαιο. Εξάλλου, όταν εκτιμούν, βάσει των πληροφοριών που έχουν στη διάθεσή τους, ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις κάποιας απαγόρευσης, δύνανται επίσης να αποφασίσουν ότι δεν συντρέχει λόγος δράσης από μέρους τους.

Κατόπιν διαδικασίας που κινήθηκε κατά της Telekomunikacja Polska SA, ο πρόεδρος της πολωνικής ΕΑΑ διαπίστωσε ότι η συμπεριφορά της επιχείρησης αυτής δεν συνιστούσε κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης. Κατά συνέπεια, έλαβε κατ' εφαρμογήν του εθνικού δικαίου απόφαση με την οποία κατέληξε ότι η οικεία επιχείρηση δεν είχε εφαρμόσει καταχρηστική πρακτική, ενώ, όσον αφορά ενδεχόμενη παραβίαση της Συνθήκης, έκρινε ότι παρέλκει η έκδοση απόφασης.

Η Tele2 Polska sp. z o.o, vuv Netia S.A. – επιχείρηση ανταγωνίστρια της Telekomunikacja Polska SA – προσέβαλε την ως άνω απόφαση. Το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο της Πολωνίας), το οποίο επιλήφθηκε της αναίρεσης που ασκήθηκε, ερωτά το Δικαστήριο αν το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει σε ΕΑΑ, όταν διαπιστώνει ότι δεν υφίσταται καταχρηστική πρακτική βάσει του εθνικού δικαίου, να εκδώσει απόφαση με την οποία να κρίνει ότι δεν στοιχειοθετείται παράβαση των διατάξεων της Συνθήκης («αρνητική απόφαση»).

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι με τον κανονισμό 1/2003 θεσμοθετήθηκε ένας μηχανισμός συνεργασίας της Επιτροπής με τις εθνικές αρχές ανταγωνισμού, στο πλαίσιο της γενικής αρχής της ειλικρινούς συνεργασίας, προς διασφάλιση της συνεπούς εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού εντός των κρατών μελών.

Ακολούθως, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι από τον ως άνω κανονισμό προκύπτει σαφώς ότι όταν η ΕΑΑ εκτιμά, βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της, ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις κάποιας απαγόρευσης, η αρμοδιότητά της περιορίζεται στη δυνατότητά της να αποφανθεί ότι δεν συντρέχει λόγος να δράσει.

Τυχόν αναγνώριση υπέρ των ΕΑΑ της εξουσίας να εκδίδουν αποφάσεις με τις οποίες να διαπιστώνουν ότι δεν στοιχειοθετείται παράβαση των διατάξεων της Συνθήκης περί κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης, θα διακύβευε το σύστημα συνεργασίας που θεσπίζει ο κανονισμός 1/2003 και θα έθιγε την αρμοδιότητα της Επιτροπής.

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Πράγματι, μια τέτοια «αρνητική» απόφαση επί της ουσίας θα μπορούσε να θίξει την ομοιόμορφη εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης, η οποία αποτελεί έναν από τους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός, καθόσον θα μπορούσε να εμποδίσει την Επιτροπή να διαπιστώσει, σε μεταγενέστερο στάδιο, ότι η επίμαχη πρακτική συνιστά παράβαση των εν λόγω κανόνων.

Επομένως, το Δικαστήριο κρίνει ότι **απόκειται αποκλειστικώς και μόνο στην Επιτροπή να διαπιστώνει ότι δεν συντρέχει παραβίαση της απαγόρευσης κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης**, ακόμη και αν η σχετική διάταξη της Συνθήκης εφαρμόζεται και σε διαδικασία την οποία έχει κινήσει εθνική αρχή ανταγωνισμού.

Επιπλέον, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **το δίκαιο της Ένωσης αποκλείει την εφαρμογή εθνικών διατάξεων οι οποίες προβλέπουν ότι, υπό ανάλογες περιστάσεις, η εθνική αρχή ανταγωνισμού μπορεί μόνο να εκδώσει αρνητική απόφαση επί της ουσίας**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582